

ALE, ALE, PANE FARAŘI

Humor v sutaně i pod ní

Začínající kaplan si stěžuje svému nadřízenému, že mu kázání nejdou, i když se na ně dlouho připravuje. Farář mu poradil: „Já to dělám tak, že před ním do sebe vždy kopnu štamprli něčeho ostřejšího.“

Kaplan si dal od staršího kolegy poradit. Před kázáním do sebe nalil tři štamprlátka a jedno navrch.

Jeho kázání si vyslechl i farář. Po něm se jej kaplan sebevědomě zeptal: „Tak co na to řeknete? Bylo to dobré, ne?“

„Ale ano, až na nějaké maličkosti. Neříká se, že pán Bůh Adama a Evu kopl do prdele, ale že je vyhnal z ráje, neříká se, že Máří Magdaléna byla kurva, ale velká hříšnice a šesté přikázání zní nezamrdáš si, ale nesesmílníš. A ještě bys měl vědět, že na konci kázání se neříká ahoj, ale amen.“

† † †

Při zpovědi se Mařenka ptá pana faráře, co si k ní Jožka může před svatbou dovolit.

„Dál než k podvazkům, milé dítě, se dostat nesmí.“

Když se večer Jožko s Mařenkou sešel na lavičce pod lípou, překvapeně se jí zeptal: „Mařenko, od kdy se podvazky nosí na krku?“

† † †

Proč Pán Bůh nejprve stvořil muže?

Protože věděl, že se ženami není radno si něco začínat.

† † †

Proč Pán Bůh, když chtěl stvořit ženu, Adamovi ukradl žebro?

Protože tím chtěl dokázat, že z krádeže nemůže vzejít nic dobrého.

† † †

Na hodině náboženství se farář ptá dětí: „Co dělá tatínek, když ráno vstane?“ Očekává, že děti odpovědí, že se pokřižuje a pomodlí.

V zadní lavice se hlásí Jirka: „Prosím, můj táta, když ráno vstane, plive na zem, chrchlá, prdí a kleje, protože nemůže najít boty, které včera večer někam hodil, když domů přišel opilý.“

Na hodině náboženství se chlap kněze ptá, zda andělé mají i košili.

„Proč tě to zajímá?“

„Prosím, náš třídní byl zamčený v kabinetě s tou mladou učitelkou. Psali vysvědčení. Když jsem šel kolem, přes dveře jsem zaslechl, jak pan učitel povídá: Tak andílku, dej si do lů i tu košilku.“

† † †

Na konci hodiny se farář zeptal dětí, kdo by chtěl jít do nebe. Všechny ruce vyletěly nahoru, jen malý Jenda se nehlásí.

„Ty nechceš jít do nebe?“ ptá se udiveně farář.

„Ale ano, chtěl bych, ale slíbil jsem mamince, že po náboženství půjdu rovnou domů.“

† † †

V rámci hodiny náboženství farář pro děti zorganizoval výlet. Vlak uháněl zimní krajinou. Ve snaze probudit v dětech náboženské citění, farář prohodil: „Podívejte se, děti, jak náš milostivý Bůh hezky nechal zmrznout rybník!“

„To je toho, to přece v zimě není žádné umění,“ zabručel Jirka.

† † †

„Děti, kdo si dovede představit, jak vypadá duše člověka?“ ptá se kněz.

Malý Jirka se hlásí: „Já, pane faráři. Viděl jsem ji, jak večer vylézala z vašeho okna a vy jste na ni volal: Přijď zítřka zas, dušičko moje.“

† † †

Kněz se ptá: „Děti, jak říkáme lidem, kteří v neděli a ve svátek ruší boží klid?“

„Sváteční střelci.“

† † †

„Františku, modlíš se večer?“

„Ano, za maminku, za tatínka, za sourozence.“

A modlíš se také za zdraví všech lidí?“

„Prosím ne, protože můj tatínek je lékař a já nechci, aby byl bez práce.“

Kněz ve škole dětem zaníceně vypráví o poslední večeři Páně. Pak se zeptá Jendy: „Co Ježíš řekl při poslední večeři?“

„Jezte, pijte, všechno platím já,“ odpovídá Jenda.

† † †

Na hodině náboženství se katecheta ptá dětí, proč se Ježíš po svém ukřižování a zmrtvýchvstání nejprve ukázal ženám. Míša odpovídá: „Prosím, aby se to co nejrychleji rozneslo.“

† † †

V jedné vsi měli faráře, který děti na náboženství nic ne naučil. Místo něho hrály karty. Jednou na inspekci přišel biskup. Faráře nenašel a děti vesele mastily karty. Rozhořčen poslal pro faráře, který se za chvíli dostavil opilý. Oči mu jen svítily. Když mu biskup vyčítal, že děti na hodině hrají karty, farář zaprotestoval, že je hrát neumějí.

Biskup děti postavil do řady a největšího z nich se zeptal: „Jaké karty mám v ruce?“

„Červeného krále a svrška.“

Biskup mu jednu vrazil a zeptal se nejmenšího: „Za co dostal pohlavěk?“

„Za to, že nehlásil čtyřicítku.“

† † †

